

CV VÂNT ZIDITOR

Foia parohiei "Sfinții Trei Ierarhi"
Str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

Apare cu binecuvântarea
Î.P.S. Dr. Ioachim arhiepiscop al Romanului și Bacăului
Decembrie 2016 Anul II, nr. 18

TĂMĂDUIREA FEMEII GÂRBOVE (Ev. Luca 13, 10-17) Evanghelia primei Duminici a lunii decembrie

Și învața Iisus într-una din sinagogi sâmbăta.

Și iată o femeie care avea de optsprezece ani un duh de neputință și care era gârbovă, de nu putea să se ridice în sus nicidecum;

Iar Iisus, văzând-o, a chemat-o și i-a zis: Femeie, ești dezlegată de neputința ta.

Și și-a pus mâinile asupra ei, și ea îndată s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu.

Iar mai-marele sinagogii, mâniindu-se că Iisus a vindecat-o sâmbăta, răspunzând, zicea mulțimii: Șase zile sunt în care trebuie să se lucreze; venind deci într-acestea, vindecați-vă, dar nu în ziua sâmbetei!

Iar Domnul i-a răspuns și a zis: Fățarnicilor! Fiecare dintre voi nu dezleagă, oare, sâmbăta boul său, sau asinul de la iesle, și nu-l duce să-l adape?

Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pe care a legat-o satana, iată de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, să fie dezlegată de legătura aceasta, în ziua sâmbetei?

Și zicând El acestea, s-au rușinat toți care erau împotriva Lui, și toată mulțimea se bucura de faptele strălucite săvârșite de El.

Parohia Sfinții Trei Ierarhi - str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

Preot paroh Cîrlan Aurel tel: 0751 590 232

Preot slujitor Bucovineanu Nicolae Cătălin tel: 0766 356 475

DE CE POSTIM DE CRĂCIUN?

Crăciunul este o sărbătoare a bucuriei și veseliei. Dacă Nașterea Domnului e o sărbătoare a bucuriei, de ce s-a rânduit că ea să fie precedată de post?

Și nu e vorba de un post mărunț, de câteva zile, ci de unul care durează nu mai puțin de șase săptămâni, și într-o perioadă în care nu sunt la îndemână nici verdețuri și nici fructe proaspete. Dacă ne gândim bine, postul Sfințelor Paști își are un rost bine lămurit: Învierea Domnului a fost precedată de patimile, răstignirea și moartea Sa, evenimente care cer o participare de doliu. La capătul postului Sfinților Apostoli Petru și Pavel stă suferința martirică a celor doi, ceea ce îndreptățește o părtășie pe măsură. Cât despre postul Sfintei Marii, el pregătește sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, a cărei slujbă cuprinde și un Prohod. Cum se justifică însă postul Crăciunului?

Oricine va admite că o sărbătoare presupune și un strai sărbătoresc: costumul de Duminică e un costum de Duminică, haina de nuntă e o haina de nuntă, ținuta de recepție e o ținută de recepție, și așa mai departe. În cele mai multe cazuri, dobândirea straiului sărbătoresc este rezultatul unor renunțări - și chiar sacrificii -, împletite însă cu bucuria anticipată de a avea ceea ce-ți dorești și cu care vei fi în stare să cinstești momentul festiv la care ești chemat să iei parte (fiindcă, să ne înțelegem, orice sărbătoare e un fenomen social; ea nu este niciodată a unuia singur). În părțile - din ce în ce mai puține - unde încă se mai păstrează tradiția portului popular, tinerele fete se adună în postul Crăciunului la o vecină sau alta, în grupe mici, și cu mâinile lor își cos sau împletesc straiile cele noi, în seri lungi, ca niște șezători ale hârniceii și cântecului. Așa se petrecea și în vremea copilăriei mele. Straiile vechi par din ce în ce mai ponoșite, vrednice de aruncat, locul lor luându-l cele noi, cu toate împlinirile și făgăduințele lor.

Mântuitorul Hristos ne spune într-o parabolă că un împărat a invitat oaspeți la nunta fiului său. Cum însă aceștia n-au vrut să vină, el i-a adunat pe toți nevoiașii de pe drumuri și i-a silit să între la ospăț. Văzând însă că unul din ei nu purta haina de nuntaș, l-a dat afară și l-a pedepsit. La suprafață, întâmplarea pare de domeniul absurdului: de vreme ce omul se pomenise luat pe sus, pe nepregătite, și adus cu sila, cum de i se pretindea strai de sărbătoare?

În realitate, împăratul i se uitase în suflet și constatase că, deși i se făcuse o

mare și neașteptată cinste, insul se mulțumea să mănânce și să bea, fără ca inima lui să participe la bucuria casei. Aceasta înseamnă, dragii mei, că pe lângă straiul sărbătoresc de care v-am vorbit, văzut, materialnic, făcut pentru trup, există și un strai al sufletului, menit să-i asigure omului participarea la sărbătoarea lăuntrică. Din păcate, există încă destui creștini care cred că sărbătorile de iarnă se reduc la un pom împodobit, la sarmale, caltaboși, cârnați și băutură, uitând că înaintea ospățului de acasă li se îmbie ospățul euharistic, al sfintei cuminecări, care e incomparabil mai important decât belșugul de bucate. Ei bine, pentru acest ospăț duhovnicesc se cere strai duhovnicesc, iar straiul acesta, cu toate podoabele virtuților lui, nu poate fi pregătit decât prin post, adică prin renunțările și jertfele acestuia. Postul nu este un scop în sine, ci mijlocul prin care sufletul leapădă de pe el zdrențele păcatelor și se primenește, încetul cu încetul, prin pocăință, mărturisire și faptă bună. Postul cuprinde în el nu numai renunțare, dar și o bucurie a renunțării, ca o pregustare a bucuriei finale.

ÎPS Bartolomeu Anania

sursa: crestinortodox.ro

SIMBOLUL DE CREDINȚĂ

Ce este Simbolul Credinței sau "Crezul"?

Simbolul Credinței sau Crezul este înfățișarea pe scurt a învățăturii pe care creștinul trebuie s-o cunoască, s-o primească cu credință și s-o mărturisească.

Cum se numește acest Simbol de Credință?

Simbolul de Credință se numește Niceo-Constantinopolitan, sau de la Niceea și Constantinopol.

Cine a alcătuit acest Simbol de Credință, unde și de ce?

Acest Simbol de Credință a fost alcătuit de primele două Sinoade ecumenice: cel de la Niceea, în anul 325, și cel de la Constantinopol, în anul 381. Cel dintâi, prin cei 318 Sf. Părinți câți au luat parte la el, a statornicit primele șapte articole, care se ocupă cu învățătura despre Dumnezeu-Tatăl și despre Dumnezeu-Fiul întrupat pentru a noastră mântuire, adică despre Domnul nostru Iisus Hristos Mântuitorul, și erau îndreptate mai ales împotriva rătăcirii ereticului Arie și a

partizanilor lui, care susțineau lucruri defăimătoare și umilitoare despre Fiul lui Dumnezeu. Al doilea Sinod ecumenic, prin cei 150 de Sf. Părinți, a statornicit ultimele cinci articole, care se ocupă cu învățătura despre Dumnezeu - Sf. Duh, Sf. Biserică, Sfintele Taine, învierea morților și viața veșnică; aceste din urmă cinci articole erau îndreptate mai ales împotriva ereticului Macedonie și a partizanilor lui, care susțineau lucruri batjocoritoare despre Sf. Duh. Simbolul de credință Niceo-Constantinopolitan a fost recunoscut, întărit și recomandat ca cea mai înaltă autoritate și normă de credință în Biserică, de toate Sinoadele ecumenice următoare.

Înainte Simbolului de Credință Niceo-Constantinopolitan au mai fost alte simboluri de credință?

Apocope fiecare Biserică din orașele mari își avea Simbolul ei de Credință, fiindcă Bisericile nu se puteau lipsi de Simbolul Credinței, care era Catehismul lor, trebuitor pentru lucrarea misionară, înlăuntru și în afară. Nu se puteau închipi candidați la Botez fără să știe pe de rost Simbolul Credinței. Se cunosc: Simbolul de Credință Apostolic sau român. Simbolul de Credință al Bisericii din Neo-Cezareea Pontului, Simbolul de Credință al Bisericii din Cezareea Palestinei, Simbolul de Credință al Bisericii din Alexandria și altele. Aceste Simboluri de Credință se deosebeau puțin între ele, după cum aveau să apere credința Bisericii respective de o greșală sau alta a ereziilor; dar ele erau identice în privința ideilor principale pe care le susțineau despre Sf. Treime, despre mântuirea noastră realizată în Hristos, despre Biserică și Taine. Sinoadele ecumenice din anii 325 și 381 au contopit aceste simboluri de credință locale, le-au întregit și desăvârșit, făcând din toate unul singur, pe care l-au dăruit Bisericii creștine, comoară prețioasă pentru totdeauna.

Cîte articole are Simbolul de Credință?

Are 12 articole:

1. Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotziditorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele.
2. Și într-unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii: Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel ce este de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

3. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

4. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pontiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat.

5. Și a înviat a treia zi, după Scripturi.

6. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

7. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Căruia împărăție nu va avea sfârșit.

8. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, Care a grăit prin proroci.

9. Și întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

10. Mărturisesc un Botez, întru iertarea păcatelor.

11. Aștept învierea morților.

12. Și viața veacului, ce va să fie. Amin.

Câte părți cuprinde Simbolul Credinței?

Simbolul Credinței cuprinde patru părți:

1. Despre Sf. Treime (art. I-VIII)

2. Despre Biserică (art. IX)

3. Despre Sf. Taine (art. X)

4. Despre viața viitoare (art. XI-XII).

Care este art. 1 din Simbolul Credinței?

Articolul 1 este: «Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele».

Ce înseamnă cuvântul "cred"?

Cuvântul "cred" înseamnă că primesc și mărturisesc ceea ce învață Biserica despre Dumnezeu. El are același sens ca și cuvântul "credință". Să vedem ce înseamnă "credință"? Există o credință pe care se bazează legăturile dintre oameni și există o credință care întreține legătura omului cu Dumnezeu. Între ele e o înrudire, dar și o deosebire. Credința pe care o are un om în ceea ce-i spune alt om e o încredere, care-și poate găsi întărirea în dovedirea sau arătarea văzută a lucrului care a fost susținut de unul și crezut de altul. Credința în Dumnezeu nu-și poate găsi în viață pământească o astfel de întărire, prin dovedire sau arătare văzută. Dar are și ea o întărire printr-un fel de arătare tainică, nevăzută, în fața

ochilor sufletului. Deci, credința în Dumnezeu e primirea de către noi ca adevărate, pe bază de încredere în Dumnezeu și pe baza unei vederi sufletești, a tuturor adevărilor pe care le avem prin Descoperirea mai presus de fire, în vederea mântuirii noastre. Sf. Apostol Pavel ne spune despre credință că "este adevăarea celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute" (Evr. 11, 1). După Teodoret al Cirului, credința creștină este învoirea liberă a sufletului, vederea sufletească a unui lucru nevăzut, statornicia în ceea ce este adevărat, înțelegerea celor nevăzute, potrivită firii (Teodoret, Despre vindecarea bolilor elinesti, 1,1, Migne, P. G., LXXXI, col. 814).

Care sunt roadele credinței?

Acestea sunt:

1. Înțelegerea tainelor care depășesc puterile minții.
2. Ridicarea sufletului până la Dumnezeu, cu Care unindu-ne, să ne putem mântui.

Este vreo legătură între credință în lucrurile descoperite și cunoașterea lor?

Sf. Chiril al Alexandriei leagă credința de cunoașterea lucrurilor credinței prin textul din Ioan: "Și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu" (Ioan 6, 69). Credința este înaintea cunoașterii, după cuvântul prorocului: "Dacă nu credeți nu veți sta în picioare" (Isaia 7,9). Prin dreapta credință se realizează cunoașterea lui Dumnezeu și a adevărului Său și tot prin credință ne ridicăm "la măsura vârstei deplinătății lui Hristos" (Efes. 4, 13) și la starea desăvârșită și duhovnicească (Sf. Chiril al Alexandriei, Comentariu la Ioan 4, 4, (6, 70), Migne, P.G., LXXIII, col. 628). La cunoaștere se ridică omul înaintat în credință și viață duhovnicească încă de aici, de pe pământ, dar desăvârșita cunoaștere se dobândește numai în viața viitoare.

sursa: roeanz.com.au (Episcopia Ortodoxă Română a Australiei și Noii Zeelande)

AȘEZĂMÂNTUL SOCIAL-CULTURAL-DUHOVNICESC AL PAROHIEI

Vă adresăm rugămintea de a ne sprijini, în măsura dorinței și a posibilităților de care dispuneți dumneavoastră personal, firma sau instituția pe care o reprezentați, la edificarea așezământului social-cultural-duhovnicesc al parohiei.

Puteți face donații în contul BCR

RO49RNCB0026030901820001 Parohia "Sfinții Trei Ierarhi"

Cu nădejde în rugăciunile și jertfa dumneavoastră, de la noi mulțumiri iar de la Dumnezeu mare binecuvântare.

Cu respect și smerenie,
Preot Paroh Aurel Cîrlan

ÎNTREBĂRI PENTRU COPII

Răspunsul la întrebarea din numărul anterior la Foi Parohiale este:

Î.Ce este Sfânta Treime?

R. Fiul este lumina Tatălui care a venit în lume ca să ne lumineze calea spre veșnicie, iar Duhul Sfânt e căldura care vine de la Tatăl ca să ne încălzească inimile și să aprindă în ele iubirea lui Dumnezeu. Astfel, cum soarele cu lumina și căldura una sunt, la fel una sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Preasfânta Treime.

În această lună vă invităm să răspundeți la următoarea întrebare:

Ce este Simbolul credinței sau "Crezul"?

Rugăciunea inimii „Doamne, Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul”.

PROGRAM LITURGIC

Duminică și în sărbători:

orele **8:00-11:30** - Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie

orele **17:00-18:30** - Paraclisul Maicii Domnului

Luni:

orele **17:00-18:30** - Taina Sfântului Maslu, Spovedanie

Miercuri:

orele **8:00-9:00** - Sfânta Liturghie

orele **17:00-18:30** - Sfințirea apei celei mici și rugăciuni de sănătate

Vineri:

orele **17:00-18:30** - Taina Sfântului Maslu, Spovedanie

Sâmbătă:

orele **8:00-9:00** - Sfânta Liturghie, Parastase

DIN ACEST NUMĂR

Tămăduirea femeii gârbove - Evanghelia primei Duminici a lunii - pag 1

De ce postim de Crăciun - pag 2, 3

Simbolul de Credință - pag 3, 4, 5, 6

Așezământul social-cultural-duhovnicesc al parohiei - pag 7

Întrebări pentru copii -pag 7

Rugăciunea inimii - pag 7

Program Liturgic - pag 8

Din acest număr - pag 8

